

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoCsp/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8417205058
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8417205058.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v spore žalobkyne: M. M., T. XX.XX.XXXX, U. H. K.. Š. XX, Y., právne zastúpená: JUDr. Vladimír Sidor, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, IČO: 42 256 593, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpená: Beňo & partners advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Námestie sv. Egídia 93, Poprad, IČO: 44 250 029, o zaplatenie 619,96 eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok zo dňa 05.02.2018, č. k. 2Csp/200/2017-85 takto jednohlasne

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok.

II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

III. Žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Kežmarok (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 619,96 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne odo dňa 25.11.2016 až do zaplatenia a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca m á voči žalovanému nárok na 100% náhradu trov konania, ktoré budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Vec právne odôvodnil podľa čl. 10 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 a zmluvách o spotrebiteľskom úvere, § 2 písm. i), § 4, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“), čl. 288 ods. 3 ZFEÚ, § 3 ods. 1, § 37, § 39, § 39a, § 52 ods. 1, 2, 4, § 53 ods. 1, 2, 4, 5-9, § 54 ods. 1, § 451 ods. 1, 2, § 457, § 517 ods. 1, 2, § 657, § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1, 3, § 4 ods. 1, 6, § 7- 9, § 10a ods. 1, § 11 ods. 1, § 14 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, čl. 4 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých

podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, § 2 písm. a), b), § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

3. Súd prvej inštancie v odôvodnení okrem iného uviedol, že dňa 13.08.2013 uzatvorili žalovaný ako dodávateľ a žalobkyňa ako spotrebiteľ Zmluvu o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. XXXXXXXX, na základe ktorej boli žalobkyňi poskytnuté finančné prostriedky vo výške 2.000 eur. Súd zistil, že v spotrebiteľskej zmluve uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným nie je vymedzená sadzba úroku v súlade so zákonnou normou, od ktorého sa mali odvíjať všetky splátky. Podľa priemerných úrokových sadzieb úverov obchodných bánk uverejnenej na stránke Národnej banky Slovenska bola priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby v mesiaci august 2013 vo výške 11,55 %. V zmluve dohodnutá ročná úroková sadzba úveru bola 32 % ročne, teda vyššia ako je priemerná hodnota v bankách. Údaj o priemernej RPMN ako jeden zo základných ukazovateľov, ktorý musí byť uvedený v zmluve presne, je uvedený nesprávne. Rovnako v zmluve absentuje uvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov a v zmluve nie je jasne dojednaná ani konečná splatnosť úveru. Zmluva je žalobcom podpísaná len na prvej strane, pričom ďalšie ustanovenia zmluvy sa nachádzajú aj na ďalších stranách, ktoré však nie sú spotrebiteľom podpísané. Vzhľadom na uvedené chýbajúce náležitosti predmetnej zmluvy považoval súd poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd vyhodnotil celkový postup žalovaného pri uzatváraní zmluvy ako nekalú obchodnú praktiku, keďže pri koncipovaní zmluvy a jej uzatváraní postupoval premyslene. Do príloh zmluvy, ktoré netvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy, zakomponoval zmluvné podmienky, ktoré vzhľadom na nečitateľnosť textu mohli u spotrebiteľa vzbudiť dojem bezvýznamnosti, a to aj vzhľadom na neprimeranú veľkosť písma. Súd dospel k záveru, že vzhľadom na absenciu zákonných náležitostí v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, teda spotrebiteľ má vrátiť dodávateľovi len sumu vo výške poskytnutého úveru. Keďže v tomto prípade z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa zaplatila na účet žalovaného 2.619,96 eur, pričom žalovaný poskytol žalobkyňi úver vo výške 2.000 eur, súd žalobe o zaplatenie 619,96 eur vyhovel. Žalobkyňi zároveň priznal úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 619,96 eur odo dňa 26.11.2016 do zaplatenia, kedy žalovaný vypracoval odpoveď na predsporovú výzvu žalobkyne a najneskôr v tento deň sa dozvedel o bezdôvodnom obohatení a žalovaný mohol plniť na účet žalobcu.

4. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 1, 2 CSP.

5. Proti rozsudku podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď vyhodnotil, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky v zmysle ZoSÚ a príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Zdôraznil, že v čase uzatvorenia zmluvy neexistoval právny predpis, ktorý by upravoval veľkosť písma spotrebiteľských zmlúv, na rozdiel od právneho stavu platného v súčasnosti. Súd prvej inštancie sa teda nemôže dovolávať neplatnosti zmluvy z dôvodu veľkosti písma (§ 53c OZ) v nadväznosti na vykonávací predpis, Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktoré nadobudlo účinnosť až dňa 13.06.2014. Veľkosť písma a formát zmluvy nie je pre priemerného spotrebiteľa nečitateľný a text zmluvných podmienok je prehľadne rozčlenený odsekmi. K vyhláseniu žalobkyne o tom, že sa oboznámila so zmluvnými podmienkami, uviedol, že zmluvné podmienky sú súčasťou zmluvy, nachádzajúce sa na strane 2 až 5 zmluvy, pričom priamo pod záverečným článkom VIII., Vyhlásenie zmluvných strán, sa nachádza podpis žalobkyne. Z uvedeného nepochybne vyplýva, že zmluvné podmienky mala k nahliadnutiu a oboznámeniu sa pred podpisom samotnej zmluvy. K neuvedeniu výšky RPMN v súlade so zákonnou normou uviedol, že výška odplaty je rovnaká ako je výška úrokovej sadzby, čo znamená, že žalovaný od žalobcu nepožadoval nad rámec odplaty žiadne ďalšie poplatky a plnenia. Odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov predstavuje 32 % p.a., pričom žalovaný nepožadoval nad rozsah úrokovej sadzby žiadne ďalšie poplatky a iné plnenia súvisiace s poskytnutím spotrebiteľského úveru. Poukázal na skutočnosť, že v čase uzatvorenia zmluvy neexistoval vykonávací predpis, ktorý by exaktne stanovoval maximálnu výšku odplaty. Aj pri teoretickej aplikácii novej právnej úpravy by bola dojednaná odplata nižšia ako prípustná výška odplaty stanovená nariadením vlády č. 141/2014 Z.z. ako vykonávacím predpisom k novelizovanému § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ktorý stanovuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty. Preto za žiadnych okolností nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi a neplatná. V zmysle vyhlášky č. 289/2010 Z.z. sa nová výška priemernej RPMN aplikuje 16. kalendárny deň po zverejnení priemernej hodnoty RPMN za predchádzajúci kalendárny štvrtrok, ktorá je zverejňovaná v posledný pracovný deň

kalendárneho mesiaca nasledujúceho po uplynutí príslušného kalendárneho štvrtroka. Zmluva bola podpísaná dňa 13.08.2013 a vzhľadom na skutočnosť, že 1. až 15. kalendárny deň platí stará sadzba, ktorá bola 20,44 %, žalovaný uviedol priemernú výšku RPMN správne. V čase podpísania zmluvy zákon nevyžadoval uvedenie istiny, úroku a iných poplatkov tvoriacich splátku jednotlivo. Súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil neuvedenie konečnej splatnosti vzhľadom na uvedenie údajov 04/2019. V zmluve a zmluvných podmienkach je uvedený počet splátok aj termín ich splatnosti. Vychádzajúc z tohto je exaktný údaj o konečnej splatnosti zhodný so splatnosťou konečnej splátky. Zmluvná pokuta je legitímnym nástrojom žalovaného zabezpečiť si splnenie povinností vyplývajúcich zo zmluvného vzťahu. Zmluvná pokuta vo výške 10 % z dlžnej splátky predstavuje sankciu za omeškanie podľa ust. § 3a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Za nesprávne považuje aj odôvodnenie súdom prvej inštancie, podľa ktorého sa v zmluve vynucuje poistenie úveru. Zo zmluvy jasne vyplýva, že žalobkyňa odmietla poistenie a teda poistenie nebolo dojednané. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, dostatočne odôvodnený, sledujúci prevládajúcu názorovú líniu všeobecných súdov Slovenskej republiky. Súhlasí s názorom súdu, podľa ktorého vyhlásenie žalobkyne v zmluve, že svojím podpisom potvrdzuje, že sa oboznámil so zmluvnými podmienkami, prenáša dôkazné bremeno v otázke, či sa skutočne s predloženými zmluvnými podmienkami oboznámil. Rovnako správne vyhodnotil úrokovú sadzbu ako neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi, nakoľko táto dosahuje takmer trojnásobok priemernej úrokovej sadzby bánk v rovnakom období. Jediným určujúcim kritériom pre posúdenie úrokovej sadzby pre rozpor s dobrými mravmi je ich porovnanie s úrokovými sadzbami bánk, pričom k rovnakému názoru dospela aj súdna prax (Krajský súd v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 alebo sp. zn. 20Co/3/2015), podľa ktorej prevýšenie úrokovej sadzby o viac ako 100% oproti úrokovým sadzbám bánk, znamená neplatnosť právneho úkonu v časti dohody o úrokovej sadzbe. Tiež údaj o termíne konečnej splatnosti úveru musí byť uvedený presne, t. j. uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roka, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť. Zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti, nakoľko z termínu 06/18 nie je zrejmy konkrétny deň. V ostatnom poukazuje na závery súdu prvej inštancie, ktoré považuje za vecne správne a dostatočne odôvodnené. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

7. Žalovaný v duplike uviedol, že zotrváva na svojich tvrdeniach uvedených v odvolaní a návrhu, navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Odvolací súd odvolanie žalovaného odmietol skorším uznesením č. k. 3Co/160/2018-158 zo dňa 17.01.2019 z dôvodu, že z obsahu spisu mal za preukázané, že odvolanie žalovaného bolo doručené súdu po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty na podanie odvolania, teda oneskorene.

9. Žalovaný voči uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu, podal dovolanie, v ktorom uviedol, že odvolanie podal v zákonom stanovenej lehote. Žiadal, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na pokračovanie v odvolacom konaní.

10. Dovolací súd uznesením sp. zn. 7Cdo/235/2020 zo dňa 28.01.2021, rozhodnutie odvolacieho súdu zo 17.01.2019, sp. zn. 3Co/160/218 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd dospel k záveru, že žalovaný nepodal opravný prostriedok oneskorene.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v zmysle zásad ust. § 470ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúce CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 380 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

12. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to s

prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

13. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia správne uvádza, že úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru postačuje neuvedenie čo i len jednej z náležitostí vyžadovaných v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ZoSÚ). K dátumu uzavretia predmetnej zmluvy (13.08.2013) platila platná právna úprava ZoSÚ ukladajúca veriteľom povinnosť predkladať spotrebiteľovi úverovú zmluvu, ktorá obsahuje podľa § 9 ods. 2 písm. f) „dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“ a písm. „priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok“.

14. Údaj o priemernej RPMN je informatívny údaj, ktorého úlohou je poskytnúť spotrebiteľovi pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere okamžitú informáciu o tom, či úver, ohľadom ktorého sa chystá uzavrieť úverovú zmluvu, s ohľadom na jeho RPMN (ktorá musí byť súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako jej obligatórna náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ) je v porovnaní s obdobnými úvermi poskytovanými na trhu s úvermi výhodný alebo nie, čo môže mať rozhodujúcu váhu pri rozhodovaní spotrebiteľa o akceptácii podmienok navrhovaných dodávateľom. Dodávateľ musí v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 ZoSÚ za príslušný kalendárny štvrtrok platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver, pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá dňa 13.08.2013 (v priebehu 15 dní odo dňa zverejnenia priemernej RPMN za 3. štvrtrok 2013 dňa 31.07.2013), pričom podľa údajov zverejnených na stránke www.mfsr.sk bola priemerná RPMN pri spotrebiteľských úveroch so zabezpečením od 1 do 5 rokov v druhom štvrtroku 2013 vo výške 20,83 %, a nie ako v zmluve uviedol žalovaný vo výške 20,44 %. V zmluve teda bola nesprávne uvedená priemerná RPMN, čo má za následok skutočnosť, ako keby v zmluve uvedená ani nebola. Preto je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ. Zmyslom uvádzania priemernej RPMN v zmluvách o spotrebiteľských úveroch je to, aby mohol spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy jednoducho porovnaním RPMN jeho úveru a priemernej RPMN v obdobných úveroch na trhu vyhodnotiť, či predmetný úver je alebo nie je preňho výhodný. Nesprávne uvedenie priemernej RPMN je vážnym porušením zákona a má vplyv na vznik možných pochybností o rozsahu záväzku. Odvolací súd sa preto stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že nesprávne uvedený údaj priemernej RPMN v zmluve má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

15. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že v zmluve absentuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to termín konečnej splatnosti úveru. V zmluve je uvedený len počet splátok, konečná splatnosť je uvedená ako 7/2018, avšak z takéhoto znenia nevyplýva termín konečnej splatnosti úveru, keďže nie je určený dátumovo uvedením presného dňa konečnej splatnosti úveru. Tu je možné konštatovať, že deň splatnosti poslednej splátky v samotnej zmluve uvedený nebol. Z vyššie uvedených dôvodov súd prvej inštancie správne uzavrel, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový.

16. Nakoľko sa v tomto prípade jedná o spotrebiteľskú zmluvu, súd sa pri svojom rozhodovaní v danom prípade správne zaoberal aj výškou dohodnutého úroku pri ročnej úrokovej sadzbe vo výške 32 % v čase podpisu zmluvy. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy,

ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie NS SR č. 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009). Z internetovej stránky NBS úrokové miery úverov - spotrebiteľské úvery súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že úrok dohodnutý medzi stranami v danom prípade značne prevyšuje mieru úrokov pri úveroch poskytovaných bankami v čase uzavretia zmluvy, a teda súd konštatuje, že je v rozpore s dobrými mravmi. V čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy boli úroky poskytované bankami v obdobných úverových vzťahoch vo výške 11,55 % ročne, z čoho vyplýva, že v tomto prípade bola úroková miera dohodnutá v zmluve takmer trojnásobne prevyšovala priemernú výšku úrokovej miery. S poukazom na zákonné ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 39 Občianskeho zákonníka, keďže dojednaná výška úroku je v rozpore s dobrými mravmi, pričom dosahuje výšku takmer trojnásobku priemernej úrokovej sadzby v rozhodnom období, súd ju žalovanému nepriznal. Dohodnutá výška úroku podstatne prevyšuje priemerné úroky uplatňované v rovnakom čase bankami. Z uvedeného dôvodu správne považoval súd prvej inštancie dohodnutú výšku úroku z úveru za rozpor s dobrými mravmi. Preto bola žalobkyňa povinná plniť žalovanému len sumu skutočne poskytnutých peňažných prostriedkov.

17. Odvolací súd dodáva, že záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého na základe výšky úrokovej sadzby považoval zmluvu ako celok za neplatnú, nie je správny. Rovnako nesprávny je záver súdu prvej inštancie o neplatnosti zmluvy vzhľadom na veľkosť písma v predmetnej zmluve. Ako dôvodná je odvolacia námietka žalovaného, podľa ktorej zákon v čase uzavretia zmluvy medzi stranami sporu neupravoval veľkosť písma, ktorá bola upravená v § 53c Občianskeho zákonníka v nadväznosti na nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z. s účinnosťou až od 13.06.2014, teda až po uzatvorení zmluvy dňa 13.08.2013. Zmluvu je preto potrebné považovať za neplatnú len v časti dohodnutej výšky úroku vzhľadom na rozpor s § 39 Občianskeho zákonníka. Keďže v zmluve žiadne poplatky dohodnuté neboli, žalovaný má nárok len na vrátenie sumy vo výške poskytnutého úveru. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody týkajúce sa bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru a neplatnosti zmluvy v časti dohodnutého úroku, odvolací súd sa ďalšou argumentáciou týkajúcou sa bezúročnosti a bezpoplatkovosti nezaoberal.

18. Z obsahu spisu - Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky uzavretej dňa 13.08.2013 vyplýva, že žalovaný poskytol žalobkyňu úver vo výške 2.000 eur. Z prehľadu úhrad (č.l. 14) mal súd za preukázané, že žalobkyňa uhradila na úver sumy spolu vo výške 2.619,96 (č.l. 14), teda o 619,96 eur viac. Preto má žalobkyňa nárok na vrátenie sumy vo výške tohto rozdielu (619,96 eur) medzi sumou poskytnutou žalovaným na základe spotrebiteľskej zmluvy a sumou uhradenou žalobkyňou. Zároveň žalobkyňu patrí aj úrok z omeškania v súlade s ust. § 517 Občianskeho zákonníka vo výške 5 % ročne odo dňa 25.11.2016 do zaplatenia ako si žalobou uplatnila žalobkyňa.

19. Judikatúra súdov, vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva, nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. (Pozri rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04).

20. S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP. Odvolanie žalobkyne nebolo dôvodné, v dôsledku čoho nárok na náhradu trov odvolacieho konania patrí žalovanému v súlade so zásadou úspechu v sporovom konaní.

22. O trovách dovolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 453 ods. 1 a 3 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP. Žalovaný bol úspešný v dovolacom konaní, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov dovolacieho konania.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).